

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 stycznia 2022 r (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – DS/Koch Personaldienstleistungen GmbH

(Sprawa C-514/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 31 ust. 2 – Dyrektywa 2003/88/WE – Organizacja czasu pracy – Artykuł 7 – Coroczny urlop wypoczynkowy – Czas pracy – Godziny nadliczbowe – Obliczanie czasu pracy w rytmie miesięcznym – Brak dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych w przypadku skorzystania z urlopu]

(2022/C 109/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DS

Strona pozwana: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy w związku z art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie postanowieniu układu zbiorowego, zgodnie z którym w celu ustalenia, czy osiągnięty został próg przepracowanych godzin uprawniający do dodatku za pracę w godzinach nadliczbowych, nie uwzględnia się jako godzin przepracowanych godzin odpowiadających okresowi wykorzystanego przez pracownika corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 18.1.21.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 13 stycznia 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka

(Sprawa C-683/20) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2002/49/WE – Ocena i zarządzanie poziomem hałasu w środowisku – Główne drogi i główne linie kolejowe – Artykuł 8 ust. 2 – Plany działań – Artykuł 10 ust. 2 – Załącznik VI – Streszczenia planów działań – Brak powiadomienia Komisji w przewidzianych terminach]

(2022/C 109/16)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lindenthal i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Sentencja

1) Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej odpowiednio na mocy art. 8 ust. 2 i art. 10 ust. 2 dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku w związku z załącznikiem VI do tej dyrektywy, ponieważ z jednej strony nie sporządziła planów działań dla głównych dróg i głównych linii kolejowych wymienionych w załączniku do niniejszego wyroku, a z drugiej strony nie przekazała Komisji Europejskiej streszczeń wspomnianych planów działań.